

at stille vort Forslag i Form af Ændringsforslag til Regeringens Lovforslag og være sikre paa at se dem stemt ned her i Folketinget, eller om det ikke vilde være rigtigere af Hensyn til den kommende Forhandling at nøjes med at angive Principperne og Grundreglerne for det af os stillede Forslag og undgaa at se det nedstemt her, hvorved vi tydeligt nok vilde lægge Vanskeligheder i Vejen for dette Forslags Benyttelse som Grundlag for en kommende Overenskomst. Der var ogsaa et andet Hensyn, der gjorde, at vi ikke ansaa det for rigtigt at stille Forslaget her som Ændringsforslag; det var dette, at en Række Oplysninger, som var nødvendige for os for at kunne fastsætte Afgiftsprocenten — nemlig Oplysning om Skibenes Nettoindtægter i det forløbne Aar, som vi har anmodet det høje Indenrigsministerium om, og som jeg ikke tvivler om, at Ministeriet har gjort sig al mulig Umage for at fremskaffe — ikke har kunnet blive færdige fra Statistisk Departement til Forelæggelse for Udvalget, inden Sagen maatte afgaa herfra.

Altsaa, det vilde ikke have været os muligt i vort Forslag at indføre Afgiftsprocenten paa et rationelt Grundlag, den maatte være indført rent skønsmæssigt. Ogsaa dette var et Moment, der gjorde, at vi, da Forslaget ikke kunde vente anden Skæbne end at blive nedstemt her i Folketinget, maatte foretrække at præcisere dets Grundtræk i Betænkningen, men i øvrigt at undlade at stemme ved Sagens Behandling her. Det er dette sidste, jeg skal anbefale mine ærede Meningsfæller at gøre, idet vi endnu en Gang fremhæver vor Villighed til at deltage i Fremskaffelsen af en Særafgift paa Skibsfarten til Lettelse af Priserne paa Husholdningskul og Kul til Stat og Kommuner samt Prisen paa Majs eller en anden Foranstaltning af principielt lignende Art, som kan lette for Landbruget og særlig for Svineavl den store Byrde, de højere Fragter har lagt paa dem. Vi fremhæver atter vor principielle Villighed til at medvirke til en Foranstaltning af denne Art, men vor Uvillighed til at gaa med til en Bruttoafgift og til at gaa med til en Afgift, for hvilken der ikke er givet klare og bestemte Regler i Loven, men som vilkaarligt vil kunne fordobles adskillige Gange. Det er disse Synsmaader, som vi vedbliver at fastholde, og paa Grundlag af hvilke vi paa alle senere Stadier tilbyder den høje Regering vor Medvirkning.

Foss: Man kan egentlig ikke sige, at der ved Behandlingen af dette Lovforslag i Udvalget er fremkommet synderligt til Opklaring af de Tvivlsspørgsmaal, der maa knytte sig til Forestillingen om Lovforslagets Virkning, og de Ændringsforslag, der er stillede af den højtærede Indenrigsminister, forekommer mig ikke at være nogen Berigelse af Lovforslaget eller nogen Højnelse af dets Værdi. Dette, at man i en saadan Sag skal have et Nævn eller en Kommission, der — det maa jeg tillade mig at sige — enevoolds skal afgøre en Række Spørgsmaal, som griber stærkt ind i private Interesser, og afgøre disse efter Regler, der paa Forhaand ikke kendes uden i grove Omrids, synes jeg ikke er særlig opmuntrende. Det er nærmest et Udtryk for, at man ikke mener i Loven at kunne fastsætte saadanne Bestemmelser, at Loven med tilstrækkelig Tydelighed afgør, hvad det er, der skal betales, og efter hvilke Regler der skal betales.

Ved Udvalgsbehandlingen er der oplyst meget lidt om Skattens Anvendelse. Princippet er, at det hele Beløb stilles til Raadighed for Indenrigsministeren til Foranstaltninger indenfor en meget vid Ramme, men det er ganske vist betonet — ogsaa det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) omtalte det —, at det her drejede sig om at give Bidrag til at nedbringe Prisen for Majs og for Husholdningskul. Imidlertid tror jeg, at den af disse to Artikler, til hvilken den — maa jeg have Lov til at sige — politiske Interesse knytter sig i særlig Grad, er Majsen.

Jeg kan ikke lade være med at haabe, at den Advarsel, som det ærede Medlem fra Æbeltoft under Sagens første Behandling rettede til det danske Landbrug, om nu ikke at lade sig lokke af den fede Madding ikke maa være helt spildt, og at den vil virke i det lange Løb, thi det forekommer mig rigtignok, at det hele Lovforslag, vi her har med at gøre, i alt for høj Grad drejer sig om Svineavl — man kunde næsten sige, at det er en Art Svinepolitik, vi beskæftiger os med. Jeg har tilladt mig i min Mindretalsindstilling at henlede Opmærksomheden paa, at der egentlig ikke foreligger nogen Dokumentation af, at Svineavl for Tiden ikke er rentabel, tværtimod maatte man snarere, naar man er usagkyndig, antage, at selv om det ikke er nogen særlig glimrende Forretning, er den dog endnu ret fordel-